

Nr 201.

Uppläst och godkänd hos Första kammaren den 25 maj 1911.

— — — — Andra kammaren den 25 maj 1911.

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i fråga om dels särskild afgift för brännvin, som tillverkas vid bränneri under tid, då vissa utländska råämnen där användas, dels ock särskild skatt å dylika ämnen, använda vid tillverkning af stärkelse.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 36.)

Till Konungen.

Under återopande af utdrag af statsrådsprotokollet för finansärenden för den 17 februari 1911 har Eders Kungl. Maj:t i proposition nr 90 af samma dag föreslagit Riksdagen

att besluta, att från och med den dag, som af Kungl. Maj:t bestämmes,

dels de i 3, 8, 13 och 33 §§ i förordningen angående tillverkning af brännvin den 11 oktober 1907 meddelade föreskrifter angående användning af majs för brännvinstillverkning samt särskild afgift för brännvin, som tillverkas vid bränneri under tid, då majs där användes, skola gälla jämväl maniokarot och andra väsentligen lika stärkelsrika, utländska ämnen samt brännvin, som tillverkas vid bränneri under tid, då maniokarot eller andra ämnen af omförmälda slag där användas,

Bihang till Riksd. prot. 1911. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 54 Häft. (Nr 201—203.) 1

dels ock förordningen angående särskild skatt å majs, använd vid tillverkning af stärkelse, den 6 mars 1908 skall äga tillämpning å maniokarot och andra väsentligen lika stärkelsesrika, utländska ämnen, använda vid sådan tillverkning.

I anledning af berörda proposition hafva inom Riksdagen väckts två lika lydande motioner, nr I: 98 och nr II: 330, varande i dessa motioner föreslaget Riksdagen »att besluta dels sådan ändring i 13 § i förordningen angående tillverkning af brännvin, att för brännvin, tillverkad vid bränneri, där majs, utländsk potatis, maniokarot eller andra väsentligen lika stärkelsesrika utländska produkter inmäsas, måtte tillverkaren påföras en särskild afgift af 10 öre för hvarje beskattningsbar liter af normalstyrka samt öfriga ändringar i förordningen angående tillverkningen af brännvin, som däraf kunna nödvändiggöras, och dels sådan ändring i förordningen angående särskild skatt å majs, använd vid tillverkning af stärkelse, att vid användning af majs, utländsk potatis, maniokarot och andra väsentligen lika stärkelsesrika utländska produkter, för dessa erläggas en särskild afgift af 10 öre per kilogram».

Mot det af Eders Kungl. Maj:t föreslagna likställandet i skatteafseende vid brännvins- och stärkeltillverkning af maniokarot och andra väsentligen lika stärkelsesrika, utländska ämnen med majs har Riksdagen icke funnit någon egentlig anledning till erinran. Riksdagen, som förutsätter, att med förslaget icke afsetts annat än, på sätt Riksdagen i sin till Eders Kungl. Maj:t nästlidna år aflåtna skrifvelse angående skatt å maniokaroten m. fl. vegetabilier antydde, sådana med maniokaroten väsentligen lika stärkelsesrika, utländska ämnen, som åtnjuta tullfrihet, anser emellertid, att detta bör i fråga om stärkelseberedningen uttryckligen angifvas till förekommande af att ifrågavarande bestämmelser kunde komma att tillämpas exempelvis på hvete och ris. Något liknande behof af förtydligande lär väl i afseende å brännvinstillverkningen praktiskt sedt knappast förefinnas.

Hvad härefter beträffar den höjning af skattesatserna, som af motionärerna föreslagits, hvilken höjning skulle innefatta en fördubbling af de nuvarande satserna, må erinras, hurusom, när år 1907 tullen å majs nedsattes från 3 kronor 70 öre till 1 krona 50 öre per 100 kilogram, Riksdagen samtidigt beslöt, att den redan förut fastställda, men då ännu ej tillämpade särskilda afgiften för brännvin, tillverkad vid bränneri under tid, då majs där användes för brännvinstillverkning, nämligen 5 öre för hvarje liter brännvin, skulle börja tillämpas från

och med samma dag, som den nedsatta majstullen trädde i kraft. Med anledning af ifrågavarande tullnedsättning infördes ock skatten å majs vid stärkelsetillverkningen. Nu kommer emellertid i enlighet med Riksdagens förra året fattade beslut majstullen att fullständigt bortfalla från och med den 1 nästkommande december. Majsens konkurrensförmåga med den inhemska potatisen inom berörda tillverkningsgrenar måste i följd däraf ökas; och med afseende därå synes det påkalladt att något höja ifrågavarande afgifter. Att på sätt motionärerna föreslagit fördubbla dem synes dock icke vara erforderligt, utan kunna förhöjningarna stanna vid en något lägre siffra; och har Riksdagen i sådant hänseende såväl i fråga om brännvins- som stärkelsetillverkningen fastställt skattesatser af 8 öre respektive per liter och per kilogram.

Hvad slutligen angår det i motionerna framställda yrkandet, att utländsk potatis, använd vid stärkelsetillverkning, måtte åsättas skatt, innefattar detta ett af Riksdagen redan tidigare med styrka framfördt önskemål, som dock ännu icke kunnat förverkligas. I samband med begäran om utredning och förslag angående skatt å fin stärkelse, tillverkad af majs, gjorde 1907 års Riksdag enahanda framställning hos Eders Kungl. Maj:t beträffande fin stärkelse, tillverkad af utländsk potatis. Vid framläggandet för Riksdagen påföljande år af förslag i det förra hänseendet förklarades i den kungl. propositionen, att Riksdagens hemställan om åsättande af skatt å fin stärkelse, tillverkad af utländsk potatis, icke kunnat komma till vidare behandling, så länge gällande handels- och sjöfartstraktat med Tyska riket ägde bestånd, enär denna icke syntes medgifva vidtagande af en sådan beskattningsåtgärd. Då sedermera Riksdagen hos Eders Kungl. Maj:t anmälde sitt beslut om antagandet af förordningen angående skatten å majsstärkelse, uttalade Riksdagen, att medelst det antagna förslaget det ökade skydd, som Riksdagen afsett att bereda den inhemska potatisodlingen, endast delvis vunnits. Riksdagen ansåge sig därför böra såsom ett ännu kvarstående önskemål framhålla, att så snart ske kunde äfven den utländska potatisen gjordes till föremål för motsvarande beskattning, som blifvit vidtagen i fråga om majs.

Det hinder, som sålunda legat i vägen för skattläggande af utländsk potatis, använd vid stärkelseberedningen, torde emellertid nu vara undanröjdt, sedan, i den af Riksdagen nyligen godkända nya handels- och sjöfartstraktaten med Tyska riket, Sverige, på sätt framgår af den i slutprotokollet till traktaten intagna tilläggsbestämmelsen till artikeln 9, förbehållit sig rätt att med en särskild skatt belägga stärkelse, som är beredd af utländska råämnen. Något formligt förslag till bestämmel-

ser i ämnet har emellertid icke förelegat till Riksdagens granskning; och Riksdagen har vid sådant förhållande så mycket mindre ansett sig böra fatta positivt beslut i frågan redan innevarande år, som, under förutsättning att förslag från Eders Kungl. Maj:t kan vara att motse till nästkommande riksdag, någon större olägenhet af ett dylikt uppskof med frågans lösning icke kan vara att befara, då ju dock den nuvarande tyska traktaten icke upphör att gälla förrän den 1 nästkommande december

Riksdagen har alltså, i anledning af Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 90,

beslutat, att från och med den dag, som af Eders Kungl. Maj:t bestämmes,

dels de i 3, 8, 13 och 33 §§ i förordningen angående tillverkning af brännvin den 11 oktober 1907 meddelade föreskrifter angående användning af majs för brännvinstillverkning samt särskild afgift för brännvin, som tillverkas vid bränneri under tid, då majs där användes, skola gälla jämväl maniokarot och andra väsentligen lika stärkelsesrika, utländska ämnen samt brännvin, som tillverkas vid bränneri under tid, då maniokarot eller andra ämnen af omförmälda slag där användas,

dels ock förordningen angående särskild skatt å majs, använd vid tillverkning af stärkelse, den 6 mars 1908 skall äga tillämpning å maniokarot och andra väsentligen lika stärkelsesrika, *tullfria* utländska ämnen, använda vid sådan tillverkning.

Vidare har Riksdagen beslutat, att från och med den dag, som af Eders Kungl. Maj:t bestämmes,

dels 13 § i förordningen angående tillverkning af brännvin den 11 oktober 1907 skall erhålla följande förändrade lydelse:

13 §.

1. Har — — — tillverkning.
2. Har — — — liter.
3. De — — — afgifterna.
4. För brännvin, tillverkad vid bränneri under tid, då jämlikt anmälan enligt 8 § 1 mom. majs eller utländsk potatis där användes för brännvinstillverkning, skall tillverkaren påföras en särskild afgift af 8 öre för hvarje liter. Denna afgift inbetalas förskottsvis till länsstyrelsen, dock hvarje gång för minst 10,000 liter; för mycket erlagd afgift restitueras efter tillverkningsrättens upphörande på därom af tillverkaren gjord framställning.

5. Hvad — — — riket.

dels 2 § i förordningen angående särskild skatt å majs, använd vid tillverkning af stärkelse, den 6 mars 1908 skall erhålla följande förändrade lydelse:

2 §.

För majs, som användes vid tillverkning af stärkelse, skall erläggas en särskild skatt med *åtta* öre för hvarje kilogram, dock att skatt skall erläggas för minst femhundra kilogram majs i medeltal för hvarje helgfritt dygn af den tid, under hvilken majsafverkning på grund af tillståndsbevis må äga rum.

Stockholm den 25 maj 1911.

Med undersätlig vördnad:
